

حمزہ علویؒ کی ساریندی

ظفر شہید

HAMZA
ALAVI
FOUNDATION

حمزہ علویؑ کی ساریندی

ظفر شہید

حق ۽ واسطا ليڪڪ ۽ حمزه علوي فائونڊيشن وٽ هٿيڪا

2016

چاپو:

حمزه علوي فائونڊيشن

چپرائيندڙ:

اسلر خواجا

ترجمو:

مصطفيٰ منزل، GRE/64،

رابطي لاءِ:

چيسٽنٽ اسٽريٽ، گارڊن ايسٽ،

ڪراچي، فون نمبر 021-32226356/57

اي ميل: zainalavi@yahoo.com

حمزه علويءَ کي ساريندي

ظفر شهيد¹

1- تعارف

تاريخ حمزه علويءَ کي بينکيني راج کانپوءِ واري رياست ۽ لاڳاپيل سماجي-سياسي طبقن، هاري تنظيمن ۽ تحريڪن، ۽ پاڪستان جي تحريڪ، بشمول مسلمان معاشرن ۾ مذهب جي مامرن بابت سندس نظرين جي حوالي سان ياد رکندي. هت مقصد انهيءَ فرد ۽ سندس خيالن کي آڏو آڻڻ آهي ته جيئن انهيءَ شاندار انسان جي وڌيڪ چٽي ۽ گهڻ پاسائتي تصوير پيش ڪري سگهجي.

ڏهه سال اڳ، جڏهن حمزه علويءَ هن ڌرتيءَ کان موڪلايو ته انگريزي روزاني اخبار ڊان 2 ڊسمبر 2003 تي لکيو: ”آزادائي ۽ عقلي طور تي سوچيندڙ ذهنن کان محروم اسانجي معاشري ۽ اسٽيبلشمنٽ، انهن ساڃاهه وندن کي ڪڏهن به نه قبوليو آهي، جيڪي روائتي انداز جي پيرويءَ جا انڪاري رهيا آهن.“ انٽرنيٽ تي پنهنجي خراج ۾ سوشلسٽ رجسٽر جي ايڊيٽرن جو چوڻ هو ته ”حمزه علويءَ جي آپيشاهي، بنياد پرستي ۽ سرمائيداريءَ جي لاڳيتو مخالفت کيس روائتي نوعيت جي اعزازن ماڻڻ کان ڪوهين ڏور تي ڪيو ۽ جيڪڏهن اهي آڇجن به ها ته به سندس انڪساري کيس انجي مزاحمت تي هرڪائي ها.“ ورلي صفت واري لوچيندڙ سرگرم ڪارڪن حمزه علويءَ

⁽¹⁾ ايشوني سيٽ جو ٿورائٽو آهيان جنهن رسالي ڊويلپمنٽ اينڊ چينج نمبر (3) 44 جي صفحي نمبر 753 کان 768 تائين تي شائع ٿيل مضمون ”حمزه علوي: ٽين دنيا جو ڏاهو ۽ سرگرم ڪارڪن“ جي سري هيٺ مضمون لکڻ واري خيال جي پهل ڪئي. حمزه علويءَ جي ڏهين ورسيءَ تي لکيل هيءُ مضمون انهيءَ مضمون تي آڌاريل آهي.

پنهنجي ڏاهپ ۽ سياسي ساک ذريعي عالمي مڃتا ماڻي ۽ ان هوندي به چاهيائين ٿي ته مذهب ۽ فلسفو سندس ملڪ ۽ انجي واسين لاءِ ڪي ڪجهه ڪن. سڀ کان وڌيڪ اهو ته هن تنقيدي ڦلهور ۽ سامراج دشمن ادراڪ پيدا ڪرڻ ۾ ايندڙ نسلن کي اتساهڻ ۽ حوصلو ڏيارڻ ۾ اميد لڳائي جيڪا پاڪستان جهڙن بينڪيت کانپوءِ وارن ملڪن ۾ ماضي ۽ هاڻوڪي صورتحال کي سمجهڻ لاءِ سادن سودن تنگ نظر مذهبي ٽڪسالن کي للڪاري پئي سگهي.

هيءُ يادگيريون ٻن ڀاڱن ۾ ورهايل آهن. پهريون ڀاڱو حمزه علويءَ جي زندگي ۽ سرگرمين جو ودياوار خاڪو آهي، ٻيو ڀاڱو سندس ڪجهه آدرشن ۽ انهن جي اڄوڪي دور ۾ لاڳاپيل هئڻ کي مخاطب ٿو ڪري. حمزه علوي ڪنهن تعليم دان واري روائي هڪ رخي منصب تائين محدود نه رهيو پر پنهنجي حياتيءَ ۾ انيڪ سرگرمين ۾ ڀاڱي ڀائيوار رهيو جنهن کيس لوڇيندڙ-سرگرم فرد جو روپ ڏنو. هن بينڪيت کانپوءِ قومي اڏاوت جي حصي طور مرڪزي بينڪ کان آبادگاريءَ کان وٺي نسل پرستي، سامراج ۽ آپيشاهي مخالفت ۾ سرگرم حصو وٺڻ کان برطانيا ۽ آمريڪا ۾ تدريسي منصب سنڀاليا، آخرڪار جمهوري تحريڪ ۾ پنهنجو حصو وجهڻ لاءِ پنهنجي ديس موٽي آيو. انهيءَ سفر ۾، هن تدريسي لحاظ کان ماليات ۽ معيشت کان سياسيات جي مسافري ڪئي.

2- سرگرميون

حمزه علوي 10 اپريل 1921 تي ڪراچيءَ ۾ ڄائو ۽ ساڳي شهر ۾ پهرين ڊسمبر 2003 تي گذاري ويو. سندس ڏاڏو ۽ والد ناميارا واپاري، سخي ۽ تعليمدان هئا. حمزه علوي پنهنجي ڪٽنب جي تعليمي ترست طرفان هلندڙ اسڪولن مان هڪ ۾

غريب شاگردن سان لهه وچڙ ۾ اچڻ جي نتيجي ۾ سوشلسٽ شعور ڏانهن راغب ٿيو. اڳتي هلي، ڪراچي اڪيڊمي هاءِ اسڪول ۾، کيس به داخل ڪرايو ويو جتي شاگردن جو هڪ وڏو تعداد غريب گهراڻن مان ٿي آيو. هن وڌيڪ تعليم ڏي جي سائنس ڪاليج ڪراچي، واديا ڪاليج پونا، بمبئي يونيورسٽي ۽ عليگڙهه مسلم يونيورسٽي (جتان معيشت ۾ ماسٽرس جي ڊگري حاصل ڪيائين) مان پرائي. هو پنهنجي پي ايڇ ڊيءَ لاءِ گوکلي انسٽيٽيوٽ، پونا ۾ گهڙيو پر پنهنجي عملي ڪم ڪار واري زندگيءَ لاءِ اهو ڪورس ڇڏي ڏنائين.

2.1 نوجوان اسٽيٽ بينڪ آفيسر

حمزه علويءَ چوويهن سالن جي ڄمار ۾، 1945 دوران ريسرچ آفيسر طور ريزرو بينڪ آف انڊيا ۾ شموليت اختيار ڪئي. ٻن سالن کانپوءِ، ورهاڱي ۽ ڀارت ۽ پاڪستان جي آزاديءَ مهل هن اسٽيٽ بينڪ آف پاڪستان جوڙڻ ۾ اهم ڪردار ادا ڪيو. هن سرڪاري طور تي اسٽيٽ بينڪ آف پاڪستان قائم ٿيڻ کان چار مهينا اڳ پنهنجي سر ڪراچيءَ ۾ ايڪسچينج ڪنٽرول قائم ڪرڻ جو فيصلو ڪيو جنهن نئين رياست کي فوري طور تي عمل هيٺ اچڻ جو موقعو فراهم ڪيو. پنهنجي زندگيءَ جي ٻئي ڏهاڪي دوران گهڻ-جهتي اختيار رکندي، اوڀر پاڪستان ۾ اسٽيٽ بينڪ جي بااختيار عملدار طور ڪم ڪندڙ حمزه علوي 1952 ۾ سينٽرل بورڊ جي سيڪريٽري طور بينڪ جي پنجن بنيادي عملدارن مان هڪ بڻيو، انهن عهدن تي هئڻ دوران، حمزه علويءَ کي مفاد پرست قومي ۽ بين الاقوامي ڌرين ۽ وڌندڙ واپاري مفادن جي دٻاءُ جو پڻ مقابلو ڪرڻو پيو جن قوم بدران پنهنجي لاپن ۽ مفادن کي ترجيح ٿي ڏني. هن پنهنجي اخلاقي دڳ کي برقرار رکندي،

ڪنهن ڊپ ڊاء يا نوازن ڪانسواء پنهنجو فرض نٿا ڀريو.
بهر صورت، نوڪريءَ جي دٻاء سان گڏوگڏ تدريسي ڪيتر ڏانهن
موت واري لوڙ ڪائنس بينڪ ڇڏرائڻ جو فيصلو ڪرايو.

2.2 افرিকা ۾ آبادگاري

هو جيڪڏهن اسٽيٽ بينڪ ۾ ئي رهي ها ته ڪر بينڪ
جو سڀ کان ننڍي ڄمار وارو گورنر ٿي پئي سگهيو. هو عالمي
مالياتي فنڊ (IMF) يا ورلڊ بينڪ ۾ ڪامياب عهدن ڏانهن هر ڪي
پئي سگهيو يا وري پنهنجي ڪٽنب ڌنڌي ۾ جُنب ٿي سگهيو
پر ان بدران 1953 ۾ هُن پنهنجي پهرين ڪم ڪار کان بنهه
مختلف راهه اختيار ڪئي. تريقا طور، هو پنهنجي گهرواري
خاتون جي اباڻي ديس اوڀر افرিকা وڃي پهتو، جتي ٻني ٻارو
ڪرڻ سان گڏوگڏ هارين نارين ۽ سندن جيوت تي اڀياس شروع
ڪيائين، جيڪو ترقياتي اڀياسن ۾ سندس پهرين مهارت بڻجڻو
هو.

2.3 برطانيه ۾ سياسي طور تي سرگرم

1955 ۾، صحت جي خرابيءَ سبب، حمزه علوي پنهنجي
گهرواري خاتون سوڌو برطانيا منتقل ٿيو ۽ پاڪستان ۾
بينڪاريءَ تي ڀري ايج ڊيءَ واسطي لنڊن اسڪول آف
اڪنامڪس ۾ گهڙيو. جهڙي ريت هو پنهنجي سوانحي خاڪي
۾ ڄاڻائي ٿو ته پاڪستان ۾ بينڪن وارو سرشتو جوڙڻ ۾
ڪليدي ڪردار ادا ڪرڻ سبب هو اهو مقالو اڪيون پوري به
لکي پئي سگهيو. انهيءَ موضوع کان ٽڪجڻ سبب هُن سماجي
سائنس بابت پنهنجي سموري حياتيءَ جي اڀياس ۽ لکڻ جي
حصي طور سماجيات، علم انسان ۽ سياست تي سيمينارن ۾
شرڪت ڪرڻ شروع ڪئي.

1958 ۾ جنرل ايوب خان هٿان ملڪ تي مارشل لا مڙهڻ ۽ انجي نتيجي ۾ قومي جمهوري عمل جي تباهي، حمزه علوي، کي انتهائي سرگرم سياسي زندگي، ڏانهن لاڙيو. هن پنهنجي گهرواري ۽ ڪجهه ٻين هر خيال دوستن سان گڏجي لنڊن ۾ موجود پاڪستاني تارڪين وطن کي ڏيهه ۾ آمريت هيٺ ٿيندڙ سماجي ناانصافين ۽ برطانيا ۾ شاگردن ۽ پورهيتن سان ٿيندڙ سماجي ناانصافين سان گڏوگڏ جديد سامراجيت جي اڳرن اثرن کان واقف ۽ حساس ڪرڻ جو ڪم شروع ڪيو. هن ڪيترائي گروپ جوڙيا، جن جي شروعات ايشيا، افريڪا ۽ لاطيني آمريڪا جي رهواسين کي ميڙي مٺ ڪري منجهن بينڪيتي راج کانپوءِ وارن مامرن تي بحث ڪرائڻ کان ڪئي وئي. ٻئي پاسي هڪ وسيع لبرل، سوشلسٽ فورم پاڪستان يوٿ ليگ پندرهن ڏينهن گڏجاڻيون ٿي گهرايون جن ۾ ٽوني بين ۽ ايرڪ هوبسباوم جهڙن سوشلسٽن سميت مختلف غير پاڪستانين پڻ خطاب ٿي ڪيو. هڪ وڌيڪ ضابطي واري پاڪستاني سوشلسٽ سوسائٽي، ايوب شاهي، خلاف پاڪستانين جي جمهوريت جي بحاليءَ لاءِ ڪميٽيءَ جي راه هموار ڪئي. اُت پاڪستانين جون ٻه فلاحِي تنظيمون پڻ هيون، جن مان اوڀر لنڊن واري ايسوسيئيشن گهڻي پاڳي اوڀر پاڪستانين تي ٻڌل هئي جڏهن ته سلوگ واري ايسوسيئيشن ۾ گهڻي پاڳي پنجابي ۽ اولهه پاڪستان وارا شامل هئا، جنهن ذريعي حمزه علوي ۽ سندس دوستن پورهيتن کي منظر تي ڪيو.

1957 کان 1962 تائين حمزه علوي، پنهنجي شروع ڪيل تـمـاهـي رسالي پاڪستان توڊي کي ايڊٽ ڪيو جنهن ۾ هن فوجي آمريت هيٺ پنهنجي ديس جو تيز ترار تجزيو ٿي پيش ڪيو. آخري پرچو مڪمل طور تي حمزه علويءَ جي مضمون ”آمريڪي امداد جو بار“ تي ٻڌل هو (اهو مضمون پاڪستان ۾

نامياري سوشلسٽ شاعر فيض احمد فيض ٻيهر چپرائي ورهايو).

حمزه علوي اُن دور جي هڪ اهم پريشر گروپ نسلي مت پيد خلاف مهر (CARD) جو شريڪ باني هو، جنهن جو هو نائب سربراھ ۽ ويسٽ انڊيز سان تعلق رکندڙ ڊيوڊ (اگتي هلي لارڊ) پٽ سربراھ هو. ٻن عورتن هڪ پارٽي مائو نواز ۽ ٻي آمريڪي ٽرانسڪائيٽ کي جوائنٽ سيڪريٽري چونڊيو ويو. پاڪستانين، پارٽين، ويسٽ انڊيزين سان گڏوگڏ همدرد اچي ڄمڙي وارن برطانوي شهرين تي ٻڌل CARD نسل پرستيءَ جي وڌندڙ لهر خلاف ويڙهه ۾ رڌل هڪ وڏي تحريڪ جو اهم حصو هئي. انهن انواع ڪميونٽي نمائندن مان ڪن کي، جن ۾ حمزه علوي پڻ شامل هو، مارٽن لوٿر ڪنگ پنهنجي نوبل امن انعام ماڻڻ واري سفر دوران پنهنجي لنڊن واري هوٽل تي نسل پرستيءَ بابت خيالن جي ڏي وٺ لاءِ پڻ نينڊ ڏني. انهيءَ گڏجاڻيءَ سرگرم ڪارڪنن کي برطانيا ۾ نسل پرستيءَ خلاف قوتن جي ايڪتا جي قدر جو احساس ڏياريو ۽ CARD شروع ڪرڻ واري فيصلي تي اثر انداز ٿي.

1960 واري ڏهاڪي جي شروعات ۾ برطانيا اندر سياسي سرگرم ڪارڪن طور حمزه علوي ليبر پارٽيءَ جو سرگرم ڪارڪن بڻجي ويو، پر ولسن حڪومت جي پاليسين کي نسل پرستائي سياست ليکيندي ان تان استعفا ڏئي ڇڏيائين. پهرين ۽ ٽين دنيا جي سطح تي بينڪيٽي راڄ کانپوءِ وارن مسئلن کي پيش نظر رکندي حمزه علوي برطانيا جي نيو ليفٽ تحريڪ جي هڪ سرگرم شخصيت بڻجي ويو ۽ تازو ئي قائم ڪيل سوشلسٽ رجسٽر ۽ ڊي نيو ليفٽ ريويو ۾ مستقل طور تي لکڻ لڳو. حمزه علوي نيو ليفٽ ريويو ۽ ڊي ليفٽ ريويو (ULR) جي سرويائيءَ ۾ به شامل ٿي ويو.

2.4 تدریسی ڪم ڪار

حمزه علويءَ جو پهريون تدریسی ڪم 1966 ۾ سسیڪس يونيورسٽيءَ جي انٽرڊسپلنري انسٽيٽيوٽ آف ڊولپمنٽ اسٽڊيز (IDS) ۾ هو، هيءُ ادارو ساڳئي سال ئي قائم ٿيو هو. اُتان ئي هن 1968-69 دوران پاڪستان ۾ زرعي معاشي بابت پنهنجي بنيادي سماجي علم الانسان وارو اڀياس شروع ڪيو، جنهن ۾ ”برادري“ وارن ڳانڍاپن جي چونڊن واري سياسي سرشتي سان تعلق کي واضع ڪيائين. پندرهن مهينن تائين پنجاب جي ساهيوال ضلعي جي هڪ ڳوٺ ۾ سندس اورچاڻپ پري شرڪتي مشاهدي کيس سياسي قوت جي ڳوٺاڻي بنيادن، نسلي ۽ مٿي مائٽن جي ڍانچن ۽ پاڪستان جي سبز انقلاب بابت پنهنجي ادراڪ جوڙڻ ۾ مدد ڪئي.

1971 ۾ حمزه علويءَ جي ڏيهه ورڻ وارو ارادو ڀارت سان جنگ ۽ پاڪستان تڻ سبب رولڙي ۾ پئجي ويو، هن هڪ وڌيڪ مستحڪم ۽ گهٽ فوجي اثر رسوخ واري پاڪستان ۾ هاري اڀياس جو هڪ انسٽيٽيوٽ شروع ڪرڻ تي چاهيو.

1972 ۾ حمزه علويءَ ليڊز يونيورسٽيءَ جي سياست واري شعبي ۾ ليڪچررشپ اختيار ڪئي. شعبي جو سربراھ، لنڊن اسڪول آف اڪنامڪس ۾ سندس پراڻو دوست ۽ سوشلسٽ رجسٽر جو شريڪ باني رالف ملبينڊ هو، هن وانگر، ملبينڊ پڻ، جيتوڻيڪ هڪ مختلف ماحول ۾، سياسي معيشت ۾ رياست جي ڪردار تي ڪم ڪيو هو.

کيس اُن دور ۾ آڇيل ٻن قبول نه ڪيل پروفيسر بڻجڻ واريون درخواستون ذڪر جوڳيون آهن، ڇاڪاڻ جو اهو امر حمزه علويءَ جي ذاتي، اجتماعي ۽ ڪٽنبی قدرن جو مظهر آهي. انهن مان هڪ اوتتاريو ڪينيدا جي ڪوئيز يونيورسٽيءَ ۾

تون پي ايڇ ڊي ڪرين. اها ڳالهه عملي جي فهرست ۾ اسانجي
 تشهيري مواد ۾ چڱي لڳندي. اسانکي پتو آهي ته پنهنجي
 ڪمن مان هرڪو توکي انجو اهل ٻڌائي سگهي ٿو. پنهنجي
 ڪم هيٺ ڪنهن به موضوع تحت پنهنجو پالڪي رجسٽر ڇو
 نٿو ڪرائين، ۽ ڪنهن پڪرائپ واري وقت تي، جڏهن تون تيار
 هجين پنهنجو ڪم داخل ڪرائي پي ايڇ ڊي حاصل ڪر. حمزه
 علويءَ ڪن پل لاءِ سوچيو ۽ پوءِ هيٺين ريت هڪ آگاهي
 ٻڌايائين.

”ساهيوال واري ڳوٺ ۾ جت پنهنجي پڙهائي ۾ رڌل
 هئس، مقامي آباديءَ جي هڪ پرڻي مڙس جي هر ڪنهن وڏي
 عزت ٿي ڪئي. هڪ ڏينهن، ڳوٺاڻن هن ڏانهن ماڻهن جو هڪ
 ميڙ اُماڻيو، ”بزرگ! توکي پتو آهي ته اسين اوهانجو ڪيترو
 احترام ۽ مان ٿا رکون. اوهين اسان لاءِ سڀڪجهه آهيو. پر
 پرسان واري ڳوٺ جا رهواسي چٽر ٿا اڏائين جو کين پتو پيو
 آهي ته اوهانجي اڃان تائين ظهر ٿيل ناهي.“ ان تي بزرگ
 زوردار ٽهڪ ڏنو، جڏهن ته ٻيا لجاري مرڪ مرڪڻ لڳا.
 منجهائن هڪڙي چيو ته، ”چڱو ٿيو جو ان ڳالهه اوهانکي
 چيڙايو ناهي، هاڻ هيئن ٿا ڪريون جو تر جو پلوڙ حجر گهرائي
 اوهانجي ظهر ٿا ڪرايون.“ بزرگ ٻيهر ٽهڪ ڏنو ۽ چوڻ لڳو
 ”اها ڪيڏي نه عجب ڳالهه آهي جو هيترن سالن کانپوءِ، جڏهن
 پنهنجا ٻار ته ڇا ڏوهڻا پوڻا به اٿن ۽ هڪ کان وڌيڪ پيرا پرڻيو
 آهيان، هاڻ ٿا مونکي ظهر ڪرائڻ لاءِ چئو. هاڻ جڏهن منهنجو
 اوزار ڏکيو سگيو پنهنجو ڪم ٽپائي چڪو آهي ۽ جڏهن
 پنهنجي حياتيءَ جي پوين ڏينهن تي اچي رسيو آهيان تڏهن ٻين
 جي سوچڻ جو فڪر ڪندي انهن رسمن جو پوراڻو ڇو
 ڪرايان؟“ ٿيوڊور ڳالهه سمجهي ويو ۽ وري ڪڏهن به اهو
 مامرو نه اٿاريائين. ڪجهه به هجي انهن سمورن سالن دوران

حمزه علوي پسن کي ايمر فل ۽ بي ايڇ ڊي ڪرڻ لاءِ انسائيڊو ۽ هسٽائينڊو رهيو ۽ جيڪڏهن کيس پنهنجي بي ايڇ ڊي ۾ ڪا دلچسپي هجي ها ته ڪر 1940 واري ڏهاڪي دوران پونا ۾ يا 1950 واري ڏهاڪي دوران لنڊن اسڪول آف اڪنامڪس ۾ ڪري چڪو هجي ها.

1988 ۾ مانچسٽر يونيورسٽي مان رينائر ٿين کانپوءِ حمزه علوي ڪيليفورنيا يونيورسٽي ۾ پنهنجو تدريسي دور مڪمل ڪرڻ کان اڳ مختلف يونيورسٽين ۾ ليڪچر ڏيڻ سان گڏوگڏ ڪولراڊو ۾ ڊينور يونيورسٽي ۾ پروفيسر پڻ رهيو. مجموعي طور تي، پنهنجي تحقيقي ۽ تدريسي ڪمن دوران حمزه علوي ڪيليفورنيا يونيورسٽي، لاس اينجلس، ڊينور يونيورسٽي، سيسڪس يونيورسٽي، مانچسٽر يونيورسٽي، ليڊز يونيورسٽي، ملائيشيا يونيورسٽي ۽ مشيڪن اسٽيٽ يونيورسٽي سان واسطو رکيو.

2.5 پاڪستان واپسي

اولهه ۾ مڃتا ماڻڻ جي باوجود، حمزه علوي سدائين پاڪستان موٽڻ ۽ اُتي ڪجهه ڪارائتو ڪم ڪرڻ لاءِ اتاولو ٿي رهيو. هو پنهنجي هم خيال دوستن ۽ ساٿين سان سدائين رابطي ۾ رهيو. ڪئنسر وگهي پنهنجي گهرواري خاتون جي لاڏاڻي کانپوءِ حمزه علوي پنهنجي ڪٽنب سان گڏ رهڻ واسطي 1997 ۾ پنهنجي اباڻي گهر ڪراچي منتقل ٿيو. پنهنجي خراب ۽ نازڪ طبيعت جي باوجود، هو ان پاڪستان ۾ انتهائي سرگرم رهيو جيڪو اڌ صدي اڳ اسٽيٽ بينڪ ۾ سندس ڪم ڪرڻ واري دور کان هاڻ گهڻو مختلف هو. هن مختلف شهرن ۾ ليڪچر ڏنا، لکڻ ۽ تحقيق جو ڪم جاري رکيائين ۽ پنهنجي

پرائن ۽ نون سنگيتن سان لاڳيتو رابطو برقرار رکيائين. هن خاص طور تي، ننڍي ڄمار وارن جي سنگت ۾ آسپس ٿي مائيو، جن مان ڪي گهٽ ڄاڻل سڃاڻل ۽ گهڻا محروم طبقن سان واسطو رکندڙ هئا. سندس ڪتب خانو هر ان فرد لاءِ کليل هو، جنهن وٽ سوچ جي لوچ هئي. سندس ڪجهه لکڻيون اڙدو ۾ به ترجمو ٿيون. سڀ کان پهرين سندس هڪ مضمون ته ماهي تاريخ ۾ شائع ٿيو، جنهن کانپوءِ ٽي ڪتاب جاگيرداري اور سامراج، پاڪستان: رياست ڪا بحران ۽ تخليق پاڪستان، سماجي اور سياسي مباحث شائع ٿيا. هن ته ماهي تاريخ جي صلاحڪاري بورڊ جو ميمبر ٿيڻ قبوليو. ارتقا انسٽيٽيوٽ آف سوشل سائنسز سان سندس ڊگهو تعلق رهيو ۽ نوجوانن جي ان ٽولي جو پرڄهلو بڻيو جن ماهوار رسالو بدلتی دنيا جاري ڪيو جنهن لاءِ هو پڻ ڪڏهن ڪڏهن لکندو رهيو. اهو چئي سگهجي ٿو ته حمزه علوي، پنهنجي ڪٽنب جي تعليمي خدمت واري روائت کي برقرار رکيو پر ان ڏس ۾ پنهنجي والد ۽ ڏاڏي کان مختلف ڊگ اختيار ڪندي واضع طور تي سوشلسٽ ۽ جوڳي حد تائين انقلابي تعليم ۽ سوچ اختيار ڪيائين.

3- سوچ جي سفر ۾ ڀاڱي ڀائيواري

پنهنجي عملي زندگي، جي پڇاڙڪن سالن ۾ پاڪستان موٽندي، سوشلسٽ سرگرم ڪارڪنن، دانشورن جي عالمي برادري، سان حمزه علوي، جو وسيع عالمي سنگت سياپو برقرار رهيو، انجي تصديق 2003 ۾ سندس لاڏاڻي مهل پڻ ٿي جڏهن ايندري گنڊر فرينڪ، ڪولن ليز ۽ ليئو پينچ جهڙن ماڻهن انٽرنيٽ تي کيس بي ساختو خراج پيش ڪيو. حمزه علوي، جي بين الاقوامي تجزياتي حاصلاتن ۾ بيٺڪيتي راج

کانپوء وارا معاشرا، هارين جو سياسي عمل، نسل ۽ ڪٽنبهي نڪ جا ڳانڍاپا وارا نظريا فڪر شامل آهن. سندس حياتي، جي پڇاڙڪن ڏينهن ۾ کيس مڃتا ڏيڻ جي مقصد سان شائع ڪيل مضمونن جو ڳٽڪو انهن حاصلاتن جي املهه جهڻن جو واضح ثبوت آهي. اهو ڳٽڪو 2002 ۾ پروفيسر ايس ايم نسيم ۽ ڊاڪٽر خالد ندوي، سهيڙيو جيڪي ترتيبوار پاڪستان ۾ ترقياتي معيشت جو سرواڻ ۽ عالمي سطح تي ناميارو پاڪستاني ترقياتي ڄاڻو آهن.

حمزه علوي 'همعصر ايشيا جو رسالو' جي 1971 کان 1985 تائين، ۽ هاري ايباس جو رسالو جي 1973 کان 1996 تائين ادارتي بورڊ تي ميمبر رهيو. پنهنجي سڄي حياتي مضمون لکڻ ۽ ايڊٽ ڪرڻ سان گڏوگڏ هن ڪيترائي ڪتاب پڻ ايڊٽ ڪيا جن مان اسرندڙ معاشرن جي سماجيات جو تعارف (1982) ۽ ڏکڻ ايشيا: اسرندڙ معاشري جي سماجيات (1989) اهم آهن، (انهن سمورين لکڻين جي تفصيل لاءِ هن ڪتابڙي جي پڇاڙ ۾ ڏنل حوالن کي ڏسو. حمزه علوي، جون لکڻيون hamzaalavi.com ويب سائيٽ تي پڻ موجود آهن).

3.1 هارين جون تحريڪون

سماجي سائنس جي ڪيتر ۾ حمزه علويءَ جو شايد پهريون اهم ڪم 1965 دوران ”هاري ۽ انقلاب“ جي سري هيٺ لکيل هڪ مضمون هو، جنهن ۾ هارين جي مختلف درجن جي ترقي پسند تحريڪ ۾ ڀاڱي ڀاڱيوار ٿيڻ واري مامري کي بحث هيٺ آندو ويو هو. ان موضوع تي لکڻين ۾ اهو مضمون اڳتي هلي 1969 دوران سٽي يونيورسٽي نيو يارڪ جي نامياري پروفيسر ايرڪ وولف جي حصيداريءَ سان گڏ سلهاڙيو ٿو.

وڃي. روسي، چيني، وينامي، الجزائر ۽ ڪيوبائي انقلابن ۾ هارين جي ڪردار ۽ هندستان ۾ هاري اپارن تي آڌاريل اهو علوي وولف مقالو انيڪ علمي رسالن، ڪتابن ۽ پي ايڇ ڊين جي مقالن ۾ بحث هيٺ آيو. انهيءَ مضمون هڪ جوڳو پونچال ڪڙو ڪيو، جنهن جو مرڪزي نڪتو ڳوٺاڻي ايراضين ۾ گهٽ ۾ گهٽ شروعاتي طور تي وچولي هارين کي سڀ کان وڌيڪ پرجوش حصو ليکڻ هو جيڪو غريب هارين جي ايتڙ شهري پورهيتن جو فطري اتحادي ٿي بڻيو. انجو سبب ڪين حاصل نسبتاً آزادي آهي جيڪا غريب هارين کي ميسر نه هئي. ٿيري بائرس (1985) وچولي هارين جي انقلابي ست بابت دليل ڏيندي انهيءَ ٻه رڪني ٽولي ۾ شامل ٿيو. اهو امر دلچسپيءَ کان خالي نه هوندو ته انهيءَ موقف/مقالو جو اهم مخالف مائوزي تنگ هو. جنهن جو دليل هو ته وچولي درجي وارا هاري ٻڌتر واري ڪيفيت ۾ ٿي سگهن ٿا جڏهن ته غريب هارين وٽ وڃائڻ لاءِ ڪي به ناهي. (اومين 2010) وچولي درجي واري هارين بابت نظري جي مخالفت ۾ دليل ڏيندڙ بين همراهن ۾ گوف (1968)، ڊانيگري (1983) ۽ اومين (1985) شامل آهن. بهر صورت ڪجهه به هجي، اهو مقالو/موقف اڄ به موجود آهي ۽ ان تي اڄوڪي دور جي تناظر ۾ بحث مباحثو ٿيڻ گهرجي، جڏهن ڳوٺاڻي علائقن ۾ طبقاتي ويڇا هڪ نئين جهت تي آهن ۽ ننڍا وچولا مٿاهين درجي وارا هاري اپت جي اگهه ۽ زمين جي معاوضي وارن نون مسئلن جي تناظر ۾ وڏين پرڏيهي ڪارپوريشنن کي پوڳي رهيا آهن. حمزه علويءَ جي هاري/زرعي معاشرن ۾ طاقت/اختيارن جي تجزئي ۽ ان مان پرايل نظرياتي سبقن ۽ طريقن کي ٻين هنڌن/شعبن تي پڻ لاڳو ڪري سگهجي ٿو. مثال جي طور تي هن هارين جي صورتحال جي صنعتي پورهيتن واري صورتحال

وچ ۾ تضاد کي واضع ڪيو. سندس خيال موجب، صنعتي پورهيت ”نسبتاً آجپي سان پر جوش طبقاتي عمل ۾ شامل ٿي سگهي ٿو ڇاڪاڻ جو (غريب هاريءَ جي ابتڙ) هو متبادل روزگار ڦلهورڻ جو ڪجهه وڌيڪ اهل آهي ۽ پنهنجي ۽ ڪٽنب جي گذران کان مڪمل محروميءَ واري جوڪر جو گهٽ شڪار هجي ٿو.“ (علوي 1974 : 417 [نمبر 16، پڇاڙي ۾ ڏنل فهرست موجب] گڏوگڏ ڏسو علوي 1975 [نمبر 26 ”ڪتاب جا باب“ تحت]). هيءُ مفروضو ۽ حمزه علويءَ طرفان رٿيل ”انحصار“ ۽ ”خود مختياري“ وارا تصور پاڪستان ۾ صنعتي پورهيتن جي سگهه ۽ قيادت جي ڍانچي بابت ڪيل اهم اڀياس جو نظرياتي اساس آهن. (ڏسو شهيد 2007، گڏوگڏ اصدر علي 2008) ساڳي ريت، جيتوڻيڪ خالد ندوي جي عملي تحقيق (ندوي 1999) سيالڪوٽ ۾ شهري ايراضي تي ٻڌل آهي پر اها به برادري ۽ سماجي سڃاڻپن ۽ انهن جي معاشي ڳانڍاپن تي اثرن بابت حمزه علويءَ جي آڳاٽي ڪم کي استعمال ٿي ڪري. وڌيڪ تازي دور ۾، آخري فوجي آمر جنرل پرويز مشرف کي اقتدار مان ٻاهر ڪڍڻ ۾ پاڳي پائيوار ٿيندڙ، سپريم ڪورٽ جي خود مختياريءَ جي حق ۾ 2007 دوران پاڪستان ۾ هلايل وڪيلن جي تحريڪ جو تجزيو پڻ حمزه علويءَ طرفان پيش ڪيل نسبتاً آجپي واري پئماني تحت ڪري سگهجي ٿو. وڪيل شهري، وچولي طبقي وارا، خود مختيار پيشيور آهن نه ڪي ”پگهار“ وارن ڪمن تي انحصار ڪندڙ (ڏسو 3.3) جنکي پنهنجي روزگار واسطي هڪ عمل پذير ۽ خود مختيار قانوني سرشتو ۽ وهنوار گهربل هوندو آهي. انڪري اهو دليل پيش ڪري سگهجي ٿو ته جنرل پرويز مشرف کي اقتدار تان هٽائڻ لاءِ مجبور ڪندڙ وڪيلن کي قانون جي حڪمرانيءَ لاءِ سڀني سپر ٿيڻ ۽ فوجي جنتا طرفان

مڙهيل هنگامي حالتن جي مزاحمت لاءِ نسبتاً خودمختياري
ميسر هئي.

3.2 سامراج ۽ بينڪيتي راج کانپوءِ واري معاشري ۾ رياست

2003 دوران حمزه علويءَ کي انٽرنيٽ ذريعي خراج
پيش ڪندي، ترقياتي اڀياسن ۾ ”انحصار“ ۽ ”عالمي
سرشتا“ جهڙن نظرين جي باني ۽ سامراج ۽ جديد بينڪيت بابت
پنهنجي ڪم سبب ناماچاري مائينڊز اينڊري گنڊر سندن ڏاهپ
واري واڌ ويجهه جي هڪٻئي سان لڳو لڳ راهن جو ذڪر
ڪيو. پنهنجي موت کان ڪجهه سال اڳ لکندي، فرينڪ ميجتا
ڏني ته 1960 واري ڏهاڪي جي شروعات ۾ پهرئين پاڪستان
ٽوڊي ۽ اڳتي هلي اڪنامڪ اينڊ پوليٽيڪل ويڪليءَ ۾ شائع
ٿيل حمزه علويءَ جي بينڪيتي سرمائيداري ۽ امريڪي امداد
جي بار جي نسبتي تجزيي کيس اڻپوري سرمائيدارائي ترقيءَ
بابت پنهنجي تجزيي لاءِ اهم مواد فراهم ڪيو.

انٽرنيٽ تي پنهنجي خراج ۾ سوشلسٽ رجسٽر جي
شريڪ ايڊيٽرن پينچ ۽ ليئز ڄاڻايو ته حمزه علويءَ پنهنجو راه
جوڙيندڙ مضمون ”سامراج پراڻو ۽ نئون“ رجسٽر جي پهرين
پرچي ۾ 1964 دوران ڇپرايو جڏهن ته ايندڙ ڏهاڪي دوران ٻه
وڌيڪ مضمون 1971 ۾ ”بنگلاديش ۽ پاڪستان جو گهوٽالو“ ۽
1975 ۾ ”ڀارت ۾ بينڪيتي پٺواري طريقو“ ڏنائين، پويون
مضمون پڻ سامراج بابت پهرئين مضمون وانگر ئي اثرائتو
بڻيو. ترقي پسند سوچ تي پوندڙ سندس اثمت اثرن جو اندازو
ان ڳالهه مان لڳائي سگهجي ٿو ته 2004 ۾ جديد سامراجي للڪار
جي سري هيٺ رجسٽر جي گتڪي ۾ گريگوري ايلبو ”جديد
سامراجيت جي معيشت“ واري پنهنجي لکڻي جي شروعات

حمزه علويء جي چار ڏهاڪا اڳ 1964 ۾ لکيل هڪ حوالي سان ڪئي. هن واضع ڪيو ته انهيءَ مضمون جو نظرياتي ۽ سياسي ادراڪ اڄوڪي دور ۾ نئين سامراجيت جي تجزئي واسطي مرڪزي حيثيت رکي ٿو.

پاڪستان ۾ هاڻوڪي صورتحال، جت امداد (جنهن سان انيڪ شرط ۽ نيٽر ڳنڍيل هجن ٿا) روانگي واپار مان اُپت ۽ پاڪستاني تارڪين وطن جن مان گهڻن کي حمزه علوي پنجاهه واري ڏهاڪي جي پڇاڙ ۽ سٺ واري ڏهاڪي جي شروعات ۾ ڏونڌاڙيو هو، جي اُماڻيل رقمن کانپوءِ پرڏيهي ناڻي جو ٽيون وڏو وسيلو آهي، اسان کي باور ٿي ڪرائي ته جديد سامراجيت نه رڳو جيئري آهي پر ٿوناڻ ٺهي رهي آهي. وچ اوڀر ۽ وچ ايشيا جو تيل ۽ ٻيا معدني وسيلا حاصل ڪرڻ واسطي نئين پراڻي سامراجي راند روزانو اسانجي اکين آڏو ڪيڏي ٿي وڃي.

رياست ۽ معاشري جي صفتن بابت بحث ۾ حمزه علويءَ جو هڪ بنيادي ڀاڱو بينڪيتي راڄ کانپوءِ وارن معاشرن ۾ انتهائي اُسريل رياست وارو مقالو هو جنهن بينڪيتي راڄ کانپوءِ واري گهٽ اُسريل ملڪن ۾ هڪٻئي پويان ٿيندڙ فوجي مداخلتن بابت اُتندڙ سوالن جي اُپٽار ۾ مدد ڪئي. اهڙن معاشرن ۾، فوج ۽ ڪاموراشاهيءَ جهڙا ادارا بينڪيتي راڄ دوران انتهائي سگهه ٿين ٿا جنهن جو مقصد بينڪيت جي شڪار ٿيلن جي واڌ ويجهه/ترقي بدران شهري عملداريءَ وارن مفادن کي سياسي ۽ سماجي ڪنٽرول هيٺ آڻڻ واسطي ضابطن جا پنجوڙ وجهڻ هجي ٿو. اها ڍانچي وار اڻ برابري، هڪ ٺاهموار قومي سماجي، معاشي ترقيءَ لاءِ پنهنجي سمورن اثرن سوڌو، رياست کي آزاديءَ مهل ورثي ۾ ملي ٿي. حمزه علويءَ 1947 ۾ دنيا جي نقشي تي اُڀرندڙ پاڪستان کي،

ان جي ڪامورڪي، فوجي ڍانچي جي انتهائي گهري اثر سبب هڪ ”انتھائي اسريل رياست“ طور واضع ڪيو.

پنهنجي 2007 واري ڪتاب ”ملٽري انڪارپوريشن: انسائيڊ پاڪستان ملٽري اڪانومي“ ۾ عائشا صديقا فطري طور تي حمزه علويءَ جي وائڪو ڪيل بينڪيتي راج کانپوءِ وارن سياسي ادارن جي ڪمزورين جو حوالو ڏئي (عائشا صديقا 2007، صفحا 66 کان 69). قوم اندر متضاد مفادن ۽ چٽاڀيٽيءَ ۾ ردل گهرن وچ ۾ ٽياڪڙي واري ڪردار ۾، سول-فوجي ڪامورا شاهيءَ ۾ توازن جيئن پوءِ تيئن فوج ڏانهن جهڪي رهيو آهي. وقت گذرڻ سان، فوج زمينن، رياستي ادارن ۽ ايسٽائين جو سول سروس ۽ آخرڪار سموري معشيت جي سڻين عهدن تي تقريرن مان لاپ پرائڻ شروع ڪيو.

1972 ۾ نيوليفٽ ريويو ۾ شائع ٿيڻ مهل حمزه علويءَ جي مضمون ”بينڪيتي راج کانپوءِ وارن معاشرن ۾ رياست“ هڪ جاندار بحث کي جنم ڏنو. ان مضمون کانپوءِ، جان سائول 1974 ۾ خاص طور تي آفريڪي حوالي سان ۽ 1976 ۾ ڪولن ليز پڻ ساڳي موضوع تي قلم کنيو. اهو موضوع خاص طور تي عالمي مالياتي ادارن واري تصور ۽ 1990 واري ڏهاڪي ۾ انهن جي شروع ڪيل ڍانچي وار ٺهڪاءُ پروگرامن، جيڪي رياست ۽ انجي ادارن جو ڪردار گهٽائڻ جا گهرجائو آهن، جي حوالي سان اڄ به تازو توانو آهي. انکي ان ڳالهه جي تصديق طور ليکي سگهجي ٿو ته حمزه علويءَ ۽ سندس ساٿي رياستي ادارن جي انتهائي اسريل هئڻ بابت بلڪل درست هئا، تاهه، هو سول فوجي ڪامورا شاهي، انجي بدعنوان پرماريت ۽ شهري معاشري جي استعمال جو حوالو ڏئي رهيا هئا نه ڪي رياست طرفان فراهم ٿيندڙ صحت، تعليم ۽ ٻين عوامي پلائي وارين خدمتن جو جن تي عالمي مالياتي ادارن جي پاليسين راتاها هئا آهن.

3.3 پگهاردار طبقو ۽ ڏکڻ ايشيا ۾ مسلمان

حمزه علوي، جو بينڪيتي راج کانپوءِ واري رياست جي صورت گريءَ ۾ سرڪاري نوڪريءَ لاءِ پتوڙيندڙ پڙهيل ڳڙهيل ”پگهاردار طبقي“ وارو تصور انتهائي اهم آهي جيڪو سندس خيال ۾ پاڪستان ٺهڻ ۾ اهم ڪردار رکندڙ آهي. انهيءَ نقطي نظر کي رد ڪندي ته 1930 ۽ 1940 وارن ڏهاڪن دوران آزاد پاڪستان جي تحريڪ فقط مذهبي اتساهه کان ئي متاثر ٿيل هئي، حمزه علويءَ جو چوڻ آهي ته انجي سرويائي پگهار تي انحصار ڪندڙ مسلمان سرڪاري ملازمن ڪئي جنڪي هو پگهاردار طبقو ٿو سڏي. هندو ۽ مسلمان پگهاردار طبقا هندستان جي ورهاڱي کان اڳ نوڪرين ۽ اختيارن لاءِ هڪٻئي سان چٽا پيٽيءَ ۾ رڌل هئا. رياستي نوڪرين ۾ پنهنجي گهٽ حصي جو تجربو پوڳيندڙ انهيءَ نئين پگهاردار مهاجر طبقي پروڙيو ته نئين رياست جي قائم ٿيڻ سان کين ئي سڀ کان وڌيڪ لاپ رسڻو آهي.

اهو تصور پاڪستان جي تحريڪ ۽ اڳتي هلي پاڪستان ۾ نسل پرست تحريڪن جي اُپارسان گڏوگڏ مجموعي طور تي ڏکڻ ايشيا جي سياست ۾ علائقائي تحريڪن جي اُپار تي ويچارڻ ۾ مدد ٿو ڪري. ان ريت حمزه علويءَ جو تجزيو واضح ٿو ڪري ته پاڪستان اسلام لاءِ نه پر مسلمانن لاءِ حاصل ڪيو ويو هو. اهو فرق اهم ۽ اڄوڪي دور ۾ واسطيدار آهي. پاڪستان لاءِ تحريڪ جي اڳواڻ محمد علي جناح مذهبي حاڪميت قائم ڪرڻ جي منظوري نه ڏني هئي. هو هڪ لبرل جمهوريت پسند هو جنهن چاهيو ٿي ته مسلمان هندو بالادستيءَ واري ڊپ کانسواءِ گهاري ۾ مذهبي حاڪميت نه ٿي چاهيائين. پاڪستان جي وجود ۾ اچڻ مهل، آئين ساز اسيمبليءَ

۾ تقرير ڪندي جناح اعلان ڪيو هو ته، ”اوهانجو تعلق ڪنهن به مذهب يا ذات يا نسل سان هجي تنهن جو رياست جي وهنوار سان ڪو واسطو ناهي“ (رشيد 2004 : صفحا 82 ۽ 83) جناح جي سائي ۽ وارث وزيراعظم لياقت علي خان مارچ 1949 ۾ اعلان ڪيو ته: ”ماڻهو اقتدار جا اصل وارث آهن، اهو فطري طور ڪنهن مذهبي حاڪميت جي قائم ٿيڻ جي سمورن خطرن کي ختم ٿو ڪري“ (ساڳيو: صفحو 90) مذهبي بنياد پرستيءَ خلاف هاڻوڪي جدوجهد جي روشنيءَ ۾ انهيءَ اهم دليل کي سمجهڻ، بهتر بنائڻ ۽ واضح ڪرڻ جي ضرورت آهي.

ورهائي کان اڳ واري هندستان ۾ رياستي نوڪرين لاءِ مختلف فرقن/مذهبن وچ ۾ چٽا پيٽيءَ جهڙي انداز ۾ پگهاردار طبقي ۾ صوبائي ۽ نسلي تڪرار پاڪستان ۾ نسلي ٽڪراءَ کي ريج ڏنو. اهو چئي سگهجي ٿو ته پاڪستان ۾ لساني ۽ نسلي سڃاڻپن تي ٻڌل نوان صوبا جوڙڻ واري هاڻوڪي پتوڙ ڪنهن حد تائين نين سياسي حيثيتن سان گڏوگڏ وڌيل پگهاردار طبقي ۾ نيون سرڪاري نوڪريون ماڻڻ جي خواهش جو اولڙو پڻ آهي.

انهيءَ تصور جو هڪ لاڳاپيل اثر، اهو آهي ته پگهاردار طبقي ۾ شامل ٿيڻ واسطي چٽا پيٽيءَ ۾ رڌل وچولي طبقي وارا نوڪريون ۽ عهدا حاصل ڪرڻ لاءِ تعليمي قابليت حاصل ڪرڻ واسطي ڄاڻ ماڻڻ لاءِ تعليم پرائڻ ۾ دلچسپي رکندڙ ناهن. اهو مظهر شايد تعليمي سڌارن واري اهم مامري کي مخاطب ڪرڻ لاءِ گهربل قومي ڪاوشن ڏانهن غير سنجيده ورتاءَ جي وضاحت ٿو ڪري. ان ڏس ۾، تعليمي قابليت جي حوالي سان پاڪستاني پارليامنٽ جي هڪ ميمبر جو اعلان صورتحال کي واضح طور تي چئي ٿو. پارليامنٽ جي رڪنيت

لا، گھٽ ۾ گھٽ يونيورسٽي ڊگري رکڻ واري شرط جي ڏينهن ۾ جعلِي ڊگريون واري مامري تي انهيءَ پارليامنٽ ميمبر جو چوڻ هو ته، ”ڊگري ته ڊگري آهي، پوءِ پل اصل هجي يا نقل.“ (نيويارڪ ٽائيمس اخبار). انهن ڏينهن ۾ ڦاٽ ڦاٽا ته پارليامنٽ جي ڪيترن ئي ميمبرن جعلِي ڊگريون حاصل ڪيون آهن. اهو بينڪيتي راڄ کانپوءِ وارن گھڻي ڀاڱي معاشرن ۾ رسمي شعبي ۾ روزگار لاءِ پتوڙ واسطي گھربل ”ڪاغذي قابليت“ واري علامت يعني تعليمي ڊگريءَ جي ڏس ۾ ابھرائپ پري هنيوڇي، جو اعليٰ نمونو ليکي سگھجي ٿو.

3.4 مذهب ۽ جمهوريت

پاڪستاني قومپرستيءَ جي سيڪولر بمقابله مذهبي بنيادن تي ڊگهي ۽ لاڳيتو شديد بحث ۾، حمزه علويءَ جو حصو شاندار اهميت جوڳو آهي. انهيءَ بحث مباحثي ۾ ئي سندس شرڪت برطانوي راڄ هيٺ هندستان ۾ خلافت تحريڪ کي گھرائي سان جانچڻ لاءِ سندس راهه هموار ڪئي، جنهن متعلق سندس خيال هو ته ان مسلمان مذهبي عالمن جي سياسي اوج جا بنياد وڌا. اها تحريڪ پهرين مهاڀاري لڙائي دوران عثماني خلافت واري ترڪيءَ طرفان عالمي طاقت سان سلهاڙجندڙ مستقبل واري خلافت جي بچاءَ ۾ اڻيل هڪ پين-اسلامي اڀار هئي. جيتوڻيڪ برطانوي راڄ هيٺ هندستان ۾ انهيءَ تحريڪ ۾ پنهنجي نوعيت ۾ بينڪيت مخالف ليکيو ويو پر انجي عمر ”حاصلات“ سيڪولر سياست بدران هندستاني مسلمانن ۾ سياست جي مذهبي ۽ فرقيوار ادراڪ کي همٿائڻ هو. اهو ڪو گھٽ مذاق ناهي ته مهاتما گانڌيءَ خلافت تحريڪ جي حمايت ڪئي جڏهن ته جناح انجي مخالفت ڪئي.²

⁽²⁾ پيري اينڊرس (2012 صفحا 9 ۽ 10)، تازوئي مهاتما گانڌيءَ طرفان خلافت تحريڪ جي حمايت بابت لکيو آهي.

حمزه علوي، 1997 دوران لاهور پريس ڪلب ۾ مذهبي پهلوان کان هٽيل، پاڪستان قوميت جي علائقائي پهلوان تي تفصيل سان ڳالهائيندو، جنهن کي 2004 ۾ شائع ٿيل ڪتاب ”پاڪستان: رياست ۽ معاشري بابت پيش منظر“ ۾ شامل هڪ مضمون جو حصو بڻايو ويو. هن زور ڀريو دليل پيش ڪيو ته سنڌو سڀيتا وارو اسانجو گڏيل ورثو ”اسانجي گڏيل تاريخ ۽ پاڳ واري ادراڪ جي جوڙجڪ“ ۾ ڏور رس اثر وجهي سگهي ٿو.

سيڪولر سياست ۽ شهرين جي برابريءَ واري مامري تي، حمزه علوي، پهرين اسلامي سياسي رياست يعني پيغمبر محمد جي دور واري مديني جي آئيني جوڙجڪ جو اڀياس ڪيو. سندس چوڻ هو ته ميثاق مدينه ذريعي، مديني جا سمورا رهواسي، بشمول اهي يهودي قبيلن جن نئين رياست سان گڏ رهڻ کي ترجيح ڏني ۽ جن جو نالي سان حوالو ڏنو ويو، ان جو حصو بڻيا. چوڏهن سئو سال اڳ واري انهيءَ مثال ذريعي حمزه علوي اسان کي پاڪستان ۽ ٻين مسلمان اڪثريتي رياستن ۾ جيئن پوءِ ٿيڻ وڌندڙ ويڃن ۽ پنهنجو پاڻ تائين ئي محدود رهڻ واري عمل دوران ياد ٿو ڪرائي ته برابري بابت پيغمبر کان گهڻو ڪجهه پراڻي سگهجي ٿو. ان ۾ اسلام اندر سهڻ ۽ ان مت پيدا بابت سکڻ لاءِ ڪيترائي ڏور رس سبق موجود آهن، جيڪو عمل هاڻوڪي دور ۾ امن واسطي بهتر بين المذاهب ادراڪ لاءِ رستو هموار ڪري سگهي ٿو.

ڊيلي ٽائيمز جي ايڊيٽوريل (3 ڊسمبر 2003) جو چوڻ هو ته جيتوڻيڪ حمزه علوي گهڻي ڀاڱي ڪاٻي ڌر جي دانشور طور ڄاتو سڃاتو ويندو هو پر ”حقيقت ۾ هو سر سيد احمد خان جي روايت ۾ عقلي فلسفي هو جنهن ادراڪ مائيو ته پاڪستان هڪ مسلم رياست طور ان صورت ۾ ئي برقرار رهي سگهي ٿو جڏهن اهو پنهنجا صحيفا عقلي انداز ۾ پڙهي ۽ انهن جي

تنوع واري انداز ۾ اڀار ڪري. انڪري علوي قائداعظم جو انتهائي حمائتي هو ۽ سندس بابت پنهنجي تحقيقي صفت سان لکيائين جيڪو پاڪستان جي مذهبي اسٽيبلشمنٽ واري انداز کان بنهه مختلف هو. ”هڪ حوالي سان بينڪاريءَ واري پنهنجي اوائلي ڪم ڏانهن موٽندي، اهو چئي سگهجي ٿو ته، ”سندس آخري وڏو ڪم سپريم ڪورٽ آف پاڪستان طرفان وياج (رڀي) بابت قرآني فرمان جي غير عملي اڀار تي مضمون جو هڪ سلسلو لکڻ هو. (پاڪستان انهيءَ ڪورٽ فيصلي کي لاڳو ڪري نه سگهيو). ڏاهپ ۽ منطق پرڻي فرد طور، هن هڪ ڀيرو ٻيهر اظهار ڪيو ته ڪهڙي ريت مذهبي رياست لغوي دڳ اختيار ڪرڻ تي پنهنجو پاڻ کي ڪيترو ايڏائي سگهي ٿي.“ ابيدٽوريل پڄاڻي ڪندي لکيو: ”جيڪڏهن هاڻوڪن سالن ۾ سندس بگڙجندڙ صحت اجازت ڏئي ها ته هو سرمائيدار مخالف تحريڪ جو سرواڻ هجي ها جنهن جي اهميت عالمي واپاري تنظيم (WTO) تحت سال 2005 جي ويجهو اچڻ ڪري اسين سمورا تسليم ڪريون ٿا.“

4- پڇاڙڪا لفظ

جهڙي ريت هن مقالي جي پيلهه واري انداز ذريعي چٽيو ويو آهي، حمزه علوي جو ذاتي، سياسي ۽ دانشورائو يوگدان سندس سموري حياتي دوران هڪٻئي سان انتهائي ڳنڍيل رهيو. بينڪيتي راڄ کانپوءِ واري رياست ۾، جنهن لاءِ شروعات ۾ ڪم ڪيائين ۽ اڳتي هلي جنهن کي ڇڏي ڏنائين، ۾ پنهنجي آڏو صورتحال پٽاندڙ سماجي اتفاق ۽ تبديلي حاصل ڪرڻ واسطي پتوڙيندو رهيو ۽ انجي ترقيءَ جي دولابن تي ڏاهپ پري تنقيد پڻ ڪندو رهيو. هن اهو بينڪيت کانپوءِ وارن ۽ جديد سامراجي ترقياتي وهنوارن جي هڪ وسيع تر تنقيد

واري دائري ۾ ڪيو، سندس تقيد جي جائزو جيئن پوءِ تيئن عالمي حيثيت ماڻيندو ويو. هو خاص طور تي معاشري جي اهم ڀرتن طرفان اسلام جي اُڀار جي حوالي سان، تمام گهڻي تبديل ٿيل پاڪستان ڏانهن موٽيو، جيڪو عالمگيريت واري وڌيڪ ڳنڍيل جديد سامراجي تصور ۾ تڳي رهيو هو. هُن انهيءَ حقيقت جو ادراڪ ڪندي ان تي تنقيد ڪئي ۽ پنهنجي پڇاڙڪن ڏينهن تائين به انهن فردن، ڪٽنبن ۽ برادرين تان اڪيون نه ٻوڙيائين جنکي رياست ۽ معاشري طرفان درمان ملڻو هو.

هن مقالي ۾ ڏسي چڪا آهيون ته حمزه علويءَ جيڪي ڪجهه لکيو ان مان گهڻو ٿڌو اڄ به لاڳاپيل آهي. انهن تصورن کي يقيني طور تي نين حقيقتن جي روشنيءَ ۾ تنقيدي انداز ۾ پروڙڻ جي ضرورت رهي ٿي. مثال جي طور تي، بينڪيتي راج کانپوءِ واري رياست ۾ جوڳي تبديلي آئي آهي، خاص طور تي ڍانچي وار توازن ۾ پروگرامن، ڪامورا شاهيءَ ۾ ڪمزورين ۽ نتيجي طور فوجي اسٽيبلشمنٽ جي طاقت ۾ انتهائي واڌ جي حوالي سان، ڳوٺاڻي ۽ شهري طبقن جو تبديل ٿيندڙ صورتحال ۾ تجزيو ڪرڻ جي ضرورت آهي جنهن دوران ڪم ڪار ڪندڙن ۾ عورتن سميت نون ايندڙن ۽ ننڍي پئماني واري ۽ غير رسمي معيشت ۾ ٽڙ پڪڙ ٿيلن تي نظر رکڻ گهرجي. شايد سڀ کان وڌيڪ اهم اهو ته قومي اڏاوت ۽ قومي سڃاڻپ جي اُڀار ۾ مذهب جي ڪردار کي انيڪ پهلوئن کان پروڙڻ جي ضرورت آهي. انهيءَ سموري عمل ۾، نئين سامراج جي ڪردار ۽ صفت، انجي توانائي ۽ وسيلن سان لاڳاپيل پتوڙ ۽ عالمي تحفظ وارن تصور ڪيل فوجي مفادن جو هڪ نئون تنقيدي تجزيو ڪرڻ جي ضرورت آهي. سو ايئن ڪٿي چئجي ته حمزه علوي ٻين جي ڪرڻ واسطي پنهنجي پويان تمام گهڻو ڪم ڇڏي ويو آهي.

سندس عملي زندگي اڄ ساڃاه وندن طرفان جاري وهنوارن واري دنيا سان ڳنڍيل هئڻ سان گڏوگڏ عميق دانشورائي بنيادن مان عالمي پاليسين جي جوڙجڪ کي لاپ رسائن جي ضرورت تي زور ٿي پري. اهو امر جيئن پوءِ تيئن گهٽبو وڃي. ساڃاه وند سولائي سان اهو وساري ٿا ويهن ته سندن اهم مقصد ۽ ڪارج ماڻهن جي حياتين ۾ بهتري آڻڻ آهي. حمزه علويءَ جي زندگيءَ جو داستان اسان کي اهو پڻ ياد ٿو ڪرائي ته بهترين دماغ رکندڙ انگي حسابن، معيشت ۽ ماليات جهڙن شعبي وار موضوعن کي پلي پت پڙهي، انهن ۾ مهارت حاصل ڪري انهن شعبن ۾ عملي ڪم ڪري سگهن ٿا پر کين اُتي بيهي رهڻ نه گهرجي. ڇاڪاڻ جو انساني خصلت ۾ وسيع تر عوام لاءِ ڪجهه نه ڪجهه بهتر ڪندو رهڻ جي لوڙ جو هڪ اڻڪٽ حوصلو سدائين موجود ٿو رهي.

ذاتي، سياسي ۽ پيشيورائي لحاظ کان حمزه علوي انسانذات جي اجتماعي بهتريءَ سان ڳانڍاپيل هو. پنهنجي انهيءَ ڳانڍاپي کي هُن اسٽيٽ بينڪ، آبادگاري، تدريسي عمل، مشاهدن، نظرياتي ۽ علمي لکڻين، برطانيه ۽ پاڪستان ۾ عملي سياست ۽ سڀ کان وڌيڪ، نوجوان سرگرم دانشورن جي جوڙجڪ واري پنهنجي سموري حياتيءَ تي پڪڙيل عهد تي لاڳو ڪيو. اهي نوجوان سرگرم دانشور ئي آهن جيڪي هنن واسطي حمزه علويءَ طرفان کليل دڳن کي اڃائين وڌيڪ ڦلهوريندي اڳتي وڌندا.

ذريعا ۽ حوالا

حمزه علوي

ڪتاب - ايڊٽ ڪيل/سهيڙيل

- 1- جان هيرس سان. ڏکڻ ايشيا: اسرندڙ معاشري جي سماجيات
لنڊن: ميڪ ملن پريس/نيويارڪ: ماهوار ريويو پريس، 1989
- 2- فريد هيلڊي سان. وچ اوڀر ۽ پاڪستان ۾ رياست ۽ نظريو.
لنڊن: ميڪ ملن پريس/نيويارڪ: ماهوار ريويو پريس، 1988
- 3- پي ايل برنس، جي آرنائيٽ، پي بي مائير ۽ ڊي مڪ ايچرن
سان. سرمائيداري ۽ بينڪيتي پنداوار. لنڊن: ڪرومر هيلمر، 1982
- 4- ٽيوڊورشينن سان. ”اسرندڙ معاشرن“ جي سماجيات جو تعارف.
لنڊن: مڪ ملن پريس/نيويارڪ: ماهوار ريويو پريس، 1982
- 5- رابرٽ ڊيل اسٽيونس ۽ پيٽر جي بيرٽوسي، سان. بنگلاديش ۽
پاڪستان ۾ ڳوٺاڻي ترقي. هونو لولو: يونيورسٽي آف
هوائي پريس، 1976

ڪتابن جا باب/پاڻا

- 1- ”ڀارت ۽ پاڪستان ۾ نسلي سياست.“ جديد ڏکڻ ايشيا بابت
پيشمنظر: ثقافت، تاريخ ۽ نمائندگي، جو هڪ اڀياس، ۾،
ڪملا وسويسورن جو ايڊٽ ڪيل، صفحا 87 کان 99.
آڪسفورڊ: ولي-بليڪ ويل، 2011
- 2- ”پاڪستان جي قيام ۾ سماجي قوتون ۽ نظريو.“ تسلسل ۽
تبديلي: پاڪستان ۾ سماجي-سياسي ۽ ادارتي محرڪ، ۾،
ايس اڪبر زيدي، جو ايڊٽ ڪيل، صفحا 11 کان 40-
ڪراچي: سٽي پريس، 2003

3. "راهون ڌار ڪرڻ" - ڏکڻ ايشيائي صدي : 1900 کان 1990 تائين ۾، زبيده مصطفيٰ جو ايڊٽ ڪيل - آڪسفورڊ يونيورسٽي پريس، 2000

4. "تاريخ جو طنز: خلافت تحريڪ جا تضاد" - اسلام، برادريون ۽ قوم: ڏکڻ ايشيا ۾ مسلم شناختون، ۾، مشيرالحسن جو ايڊٽ ڪيل، صفحا 25 کان 56 - نئين دهلي: منوهر پبلشرز، 1998

5. "بہ برادريون: ڳوٺاڻي اولهہ پنجاب ۾ مائٽيون/نڪون." - ڏکڻ ايشيا ۾ مسلم برادريون: ثقافت، معاشرو ۽ طاقت، ۾، ٽي اين مدن جو ايڊٽ ڪيل، صفحا 1 کان 62 - ٻيو وڌايل چاپو - نئين دهلي: منوهر پبلشرز، 1995

6. "پاڪستان-امريڪا فوجي اتحاد جا بڻ بنياد ۽ اهميت." - پارٽي پرڏيهي پاليسيءَ تي سالنامو، 1990-91، ستيش ڪمار جو ايڊٽ ڪيل - نئين دهلي: سيگ، 1991

7. "تبديل ٿيندڙ معاشري ۾ پاڪستاني عورتون،" - پاڪستان ۾ قوميت ۽ قومپرست - پاڪستان ۾ معشيت ۽ ثقافت: ڪنهن مسلم معاشري ۾ پناهگير ۽ شهر، ۾، هيستنگس ڊونان ۽ پنياوربئر جو ايڊٽ ڪيل - لنڊن: ميڪ ملن، 1991

8. "پاڪستان ۾ آپيشاهي ۽ رياستي طاقت کي جائز قرار ڏيڻ." - ايشيا ۾ بينڪيتي راڄ کانپوءِ واري رياست: سياست ۽ ثقافت جي جدليات، ۾ سبرتا ڪمار مشرا جو ايڊٽ ڪيل، صفحا 19 کان 72 - نيويارڪ هاوزيٽر وهيت شيف، 1990

9. "بينڪيت جي اثر هيٺ ڏکڻ ايشيا جي سماجي ڍانچي جي جوڙجڪ." - ڏکڻ ايشيا: اسرندڙ معاشرن جي سماجيات، ۾، حمزه علوي ۽ جان هيرس جو ايڊٽ ڪيل، صفحا 5 کان 19 - لنڊن ميڪ ملن، 1989

10- ”پارت ۽ پاڪستان ۾ نسلي سياست“ - ڏکڻ ايشيا: اسرندڙ
معاشري جي سماجيات، ۾، حمزه علوي ۽ جان هيرس جو
ايڊٽ ڪيل، صفحا 222 کان 246. لنڊن: ميڪ ملن، 1989

11- ”يودور شينن سان ”تعارف“ - زرعي سوال، ۾، ڪارل ڪائو
تسڪي، ترجمو پيٽي برگيس، xxxix-xi لنڊن: زوان
پبليڪيشنز، 1988

12- ”هاريو ۽ سرمائيداري: هڪ مارڪسي ڳالهه ٻولهه“، هاري ۽
زرعي معاشره، ۾، يودور شينن جو ايڊٽ ڪيل، صفحا
185 کان 204- نظر ثاني ڪيل چاپو- آڪسفورڊ: بليڪ ويل
پبلشرز، 1987

13- ”پاڪستان ۽ اسلام: نسل پرستي ۽ نظريو“ - وچ اوڀر ۽
پاڪستان ۾ رياست ۽ نظريو، ۾، حمزه علوي ۽ فريد هيلبي
جو ايڊٽ ڪيل- نيويارڪ: ماهوار ريويو پريس، 1988

14- ”نسل پرستي، مسلم معاشره ۽ پاڪستان جو نظريو“ -
پاڪستان ۾ اسلامي تجديد: ڪنهن جديد رياست ۾ اسلامي
قانونن جو اطلاق، ۾، انيتا ايم وئيز جو ايڊٽ ڪيل،
صفحا 21 کان 48- سائراڪس: سائراڪس يونيورسٽي
پريس، 1986

15- ”پاڪستان جا سماجي بن بڻياد ۽ اسلامي نظريو“ - ڏکڻ ايشيا
غير گهير، ۾، ڪليم بهادر جو ايڊٽ ڪيل، صفحا 95 کان
132- نئين دهلي: پيٽريٽ پبلشرز، 1986

16- ”پاڪستان ۾ رياست ۽ طبقا“ - پاڪستان آمريت جا بنياد، دهر
ڏئونس واري رياست جي سياسي معشيت، ۾، حسن
گرديزي ۽ جميل رشيد جو ايڊٽ ڪيل- لنڊن: زيڊپريس،
1983 (پاڪستان: غير مستحڪم رياست طور پڻ ڇپيل-
لاهور: وينگارڊ بوڪس، 1983)

17. "بينڪيت ۽ بينڪيت کانپوءِ وارا معاشرا"، "عواميت"
"مارڪسزم ۽ ٽين دنيا" - مارڪسي فڪر جي لغت، ۾، ٽي
بي بوٽومور جو ايڊٽ ڪيل - آڪسفورڊ: بليڪ ويل
پبلشرز، 1983

18. "ڀارت: بينڪيتي سرمائيداريءَ ڏانهن پراڻگهه" - سرمائيداري
۽ بينڪيتي پئداوار، ۾، حمزه علويءَ جو ايڊٽ ڪيل -
لنڊن: ڪرومر هيلمر، 1982

19. "ذيلي سرمائيداري تحت رياست ۽ طبقات" - اسرندڙ معاشرن
جي سماجيات جو تعارف، ۾، حمزه علويءَ ٽيوڊور شينن
جو ايڊٽ ڪيل، صفحا 289 کان 307 - لنڊن: ميڪ ملن/
نيويارڪ: ماهوار ريويو پريس، 1982

20. "ذيلي سرمائيداريءَ جو ڍانچو" - اسرندڙن معاشرن جي
سماجيات جو تعارف، ۾، حمزه علوي ۽ ٽيوڊور شينن جو
ايڊٽ ڪيل، صفحا 172 کان 191 - لنڊن: ميڪ ملن/نيويارڪ:
ماهوار ريويو پريس، 1982

21. "بينڪيت کانپوءِ وارن معاشرن ۾ رياست" - ٽين دنيا ۾
سياست ۽ رياست، ۾، هيري گوئلبورني جو ايڊٽ ڪيل -
لنڊن: ميڪ ملن، 1979

22. "اولهه پنجاب جي ڳوٺن ۾ مٿيون مائٽيون/نڪون" - ڏکڻ
ايشيا جا مسلمان معاشرا، ٽي اين مڊن جو ايڊٽ ڪيل -
نئين دهلي: وڪاس پبليڪيشنز، 1978

23. "ڳوٺاڻي اشرافيا ۽ پاڪستان ۾ زرعي ترقي" - بنگلاديش ۽
پاڪستان ۾ ڳوٺاڻي ترقي، حمزه علوي، رابرٽ اسٽيونس ۽
پيٽر بيرٽوسيءَ جو ايڊٽ ڪيل - هونو لولو: يونيورسٽيءَ
آف هوائي پريس، 1976

- 24- ”پاڪستان“ انسائيڪلو پيڊيا برٽينڪا، ۾ - پندرھون ڇاپو-1974
- 25- ”ھاري ۽ انقلاب“ - سماجي جوڙجڪ: ھڪ اڀياس، ۾، جوزف لو پريٽو ۽ ايل ايس ليوس جو ايڊٽ ڪيل- نيويارڪ: ھارپر اينڊ رو، 1974
- 26- ”بيٺڪي تي راڄ کانپوءِ وارن معاشرن ۾ رياست“ -صفحا 145 کان 173، ”ھاري ۽ انقلاب“ صفحا 291 کان 337- سامراج ۽ ڏکڻ ايشيا ۾ انقلاب، ۾، ڪيٿلين گوف ۽ ھري پي شرما جو ايڊٽ ڪيل-نيويارڪ: ماھوار ريويو پريس، 1973
- 27- ”ھاري ۽ انقلاب“ ڀارت ۾ ڳوٺاڻي سماجيات، ۾، اي آر ڊيسائي جو ايڊٽ ڪيل، صفحا 410 کان 423- بمبئي: پاپولر پريڪاشن، 1969

مضمون

- 1- ”پاڪستان جي قيام ۾ سماجي قوتون ۽ نظريو“ - 37، نمبر 51 (2002): 5125-5119
- 2- ”پاڪستان، افغانستان ۽ ڀارت جي وچ ۾“ - نمبر 222 (2002): 31-24
- 3- ورهاڱي جا اھڃاڻ غلط طور پڙھڻ“ - 37، نمبر 44-45 (2002): 4523-4515
- 4- 33، نمبر 25 (1998): 1557-1551
- 5- 17، نمبر 1 (1997): 16-1
- 6- ”برطانوي سوشلزم: ڪڏھونڪو مئل، ھاڻ پوريل“ - 32، نمبر 30 (1997): 1907-1901
- 7- ”پاڪستان ۾ قوميت ۽ فرقيوار تشدد“ - همعصر ايشيا جو جرنل 21، نمبر 2 (1991): 178- 152

- 8- "پاڪستان ۾ قوميت ۽ قوميتون" 24، نمبر 27 (1989): 1527-1534
- 9- "ڀارت ۾ فرقيواريت جا مادي بنياد" - پاڪستان پروگريسو، نمبر 2-3 (1988)
- 10- "پاڪستان: تبديل ٿيندڙ معاشري ۾ عورتون" - 23، نمبر 25 (1988): 1328-1330، ويو پوائنٽ (1988) ۾ ٻيهر ڇپيل، لاهور
- 11- "پاڪستان ۾ نسلي سياست" - پاڪستان پروگريسو، نمبر 1 (1987)
- 12- "بينڪيتي جوڙجڪ جو ڍانچو" - ايڪانامڪ اينڊ پوليٽيڪل ويڪلي 16،
- 13- "ڀارت: جاگيرداريءَ کان بينڪيتي سرمائيداريءَ ڏانهن برانگهه" - همعصر ايشيا جو جرنل 10، نمبر 4 (1980): 359-399
- 14- "پاڪستان ۾ ڳوٺاڻي اشرافيا ۽ زرعي ترقي" - پاڪستان ايڪانامڪ اينڊ سوشل ريويو 14، نمبر 4/1 (1976): 173-210
- 15- "هندستان ۽ بينڪيتي پئداواري ذريعا".
- 1- ايڪانامڪ اينڊ پوليٽيڪل ويڪلي 10، نمبر 33-35، خاص پرچو (1975): 1262-1235
- 2- سوشلسٽ رجسٽر 1975، رالف ملي بينڊ ۽ جان سويلي جو ايڊٽ ڪيل، 160-197-لنڊن: ميرلن، 1975
- 16- "ڏکڻ ايشيا ۾ سياسي طاقت جا ڳوٺاڻا بنياد". همعصر ايشيا جو جرنل 4، نمبر 4 (1974): 413-422
- 17- "هاري طبقا ۽ آدجڳادي وفاداريون". هاري اڀياسن جو جرنل 1، نمبر 1 (1973): 23-62
- 18- "پاڪستان جي زرعي ترقيءَ ۾ اشرافياڻي آبادگار حڪمت عملي ۽ علائقائي اثرائتو ٿيڻ".

1- پاڪستان اڪنامسٽ (1973)

2- ايڪنامڪ اينڊ پوليٽيڪل ويڪلي، 8، نمبر 13 (1973):

اي 31 - اي 39

19- ”بينڪيٽ ڪانپوءِ وارن معاشرن ۾ رياست: پاڪستان ۽
بنگلاديش“.

1- نيوليٽ ريويو، نمبر 74 (1972): 59:81

2- (فرينج)

”L’Etat dans les societes post-coloniales: Le cas du Pakistan et du
Bangladesh.” Les temps modernes, no. 314-315 (1972): 684-708.

3- (اٽالين)

”Lo Stato nelle societa Postcoloniali: l’esempio del Pakistan e del
Bangladesh.” Problemi del Socialismo 14, no. 10 (1972): 582-608.

20- ”اولهه پنجاب جي ڳوٺن ۾ نڪون-“پارٽي سماجيات ۾ ڀاڱي
پاڻيواري، 6، نمبر 1 (1972): 1-27

21- ”پاڪستان ۾ قوميتن جو گهوٽالو-“همعصر ايشيا جو جرنل
1، نمبر 3 (1971): 42-66- ”بنگلاديش ۽ پاڪستان جو گهوٽالو-
”سوشلسٽ رجسٽرار 1971 ۾، رالف ملي بينڊ ۽ جان
سويلي، جو ايڊٽ ڪيل، 289-317- لنڊن: ميرلن، 1971

22- ”انحصار جي سياست: اولهه پنجاب جو هڪ ڳوٺ-“ ڏکڻ
ايشيائي ريويو، 4، نمبر 2 (1971): 111-128

23- ”پاڪستان ۾ سياسي اوسر جا مظهر ۽ آئيني تبديليون.“
آزاديءَ کانپوءِ آئيني تبديلين تي سهيڙيل مقالا، ۾- لنڊن:
ڪامن ويلٿ اڀياسن جو انسٽيٽيوٽ، 1969

24- ”اولهه پاڪستان جي زرعي معيشت جو ڍانچو ۽ ترقياتي حڪمت
عملي-“ پاڪستان ايڊمنسٽريٽو اسٽاف ٽه ماهي، 6، نمبر 3-4 (1968)

25- ”پاڪستان ۾ فوج ۽ ڪامورا شاهي.“

1- انٽرنيشنل سوشلسٽ جرنل 3، نمبر 14 (1966): 181-140

2- Revue internationale du socialisme (1966)

26- ”برطانيا ۾ نسلي ناتا.“ افروايشن اينڊ ورلڊ فيئرس (1966)

27- ”هاري ۽ انقلاب“

1- سوشلسٽ رجسٽر ۾، 1965، رالف ملي بينڊ ۽ جان

سويلي جو ايڊٽ ڪيل، 241-277-لنڊن: ميرلن، 1965

2- (فرانسيسي)

”Paysans et revolution.” In les temps modernes, no.
306 (1972): 1026-1074

3- (جرمن)

Theorie der Bauernrevolution. Stuttgart: Plakat-
Bauernverlag, 1972.

4- (اسپيني)

Revoluciones Campesinas. Bogota', Colombia: Topo
Rojo Editores, 1973.

چنائين ۽ ميڪسيڪو ۾ ٻه ترجما

5- عربي ۽ فارسيءَ ۾ ترجما

6- هاري ۽ انقلاب-اين ايربر، مشيگن، ريڊيڪل

ايجوڪيشن پراجيڪٽ، 1965

28- ”تعصب جو آپار-“ پليبس ميگزين، لڏ پلاڻ تي خاص پرچو (1965)

29- ”سامراج پراڻو ۽ نئون“

1- سوشلسٽ رجسٽر ۾، 1964، رالف ملي بينڊ ۽ جان سويلي

جو ايڊٽ ڪيل، 104-126-لنڊن: ميرلن، 1964

2- (فرانسي)

“Le nouvel impe’rialisme.” In les temps modernes,
no.219-220 (1964)

3- (اطالوي)

“Vecchio e nuovo imperialismo.” In Critica marxista, no.2
(1964): 50-78.

4- (هسپانوي)

“Viejo Y nuevo imperialismo.” In Teoria Marxista del
imperialismo, Paolo Santi et al., 121-155. Co’rdova,
Argentina: Cuaderno del Pasado Y Presente, 1971.

5- جاپاني، عربي، پورچگيزي ۽ عبرانيءَ ۾ ترجما

30- ”برطانيا ۾ پاڪستاني“. لنڊن ۾ تارڪين وطن،
شيلاپيٽرسن جو ايڊٽ ڪيل. لنڊن: سماجي خدمت جي
ڪائونسل، 1963

31- امير خسرو سان، ”پاڪستان: امريڪي امداد جو بار“

1- پاڪستان ٽوڊي، نمبر 1 (1961)

2- نيو يونيورسٽي ٿاٽ 2، نمبر 4 (1962)؛ 31

3- پاڪستان؛ امريڪي امداد جو بار-بوسٽن؛ نيو انگلينڊ فري
پريس، 1963

4- پاڪستان ۽ امريڪي امداد جو بار-ڪراچي؛ سيد اينڊ
سيد، 1965

5- سامراج ۽ اڻ-اسريل؛ هڪ اڀياس، رابرٽ آءِ رهودس جو ايڊٽ
ڪيل، صفحا 68-72-نيويارڪ: ماهوار ريويو پريس، 1971

ويب سائيٽ: ”جيون جا حصا (هڪ سوانح)“، 1995، حمزه علوي
انٽرنيٽ آرڪائيوز ۾

پيا

پي اينڊرسن (2012)، ”گاندھي سينٽر اسٽيج“، لنڊن ڪتابن جو جائزو، 5 جولاءِ 2012

<http://www.lrb.co.uk/v34/n13/perry-anderson/gandhi-centre-stage>

ڪامران اصدر علي (2008)، ”ظفر شهيد، پاڪستان ۾ پورهيت تحريڪ جو جائزو“، سماجي تاريخ جو عالمي جائزو، ۾ (ڪيمبرج) 53 صفحا 528-530

جي بانا جي (2011)، نظريو تاريخ طور: پئداواري ذريعن ۽ استحصال تي مضمون (لنڊن، برل)

پي اي باران (1973) واڌ جي سياسي معيشت (لنڊن، پبليڪن)

تي جي بائرس (1985)، ”زرعي سوال ۽ هارين ۾ تفاوت“ (پيش لفظ) اي رحمان جي سهيڙيل هاري ۽ طبقا: تفاوت جو هڪ اڀياس- بنگلاديش (نئين دهلي، آڪسفورڊ يونيورسٽي پريس) صفحا xxxvii-ix

ڊي اين ڏناگري (1983)، ڀارت ۾ هاري تحريڪون 1920-1950 (نئين دهلي - آڪسفورڊ يونيورسٽي پريس)

ڪي گوف (1968) ”ڏکڻ ڀارت ۾ هاري مزاحمت ۽ بغاوت“، ڪيفڪ افيئرس 4 (4)، صفحا 526 - 544

سي لئيس (1976) ”’وڌيڪ اُسريل‘ بينڪيتي راڄ کانپوءِ واري رياست: هڪ نئون پوتا ميل“، افريڪي سياسي معيشت جو جائزو (5)، صفحا 39-48

ڪي ندوي (1999) ”بدلجندڙ ناتا: سيالڪوٽ جي سرچيڪل اوزارن واري جهڳٽي ۾ سماجي ڍانچا“ ترقي ۽ تبديلي، 30 (1)، صفحا 141-175

ايس اير نسيم ۽ ڪي ندوي (2002) (سهيڙيل) بينڪيت ڪانپوءِ واري رياست ۽ ڀارت ۽ پاڪستان ۾ سماجي ڦير گهير: حمزه علويءَ جي مڃتا ۾ مضمون (ڪراچي، آڪسفورڊ يونيورسٽي پريس)

ٽي ڪي اومين (1985) تحرڪ کان ادارتي مامري تائين: ويهين صديءَ دوران ڪيرالا ۾ زرعي تحريڪ جا جوهر، (ممبئي، پرهاشن)

ٽي ڪي اومين (2010) (سهيڙيل) طبقا، شهرت ۽ اڻ برابري: اڀرندڙ پيش منظر (نئين دهلي، پيئرسن ايجوڪيشن)

يو پٽائڪ، (1990) (سهيڙيل) زرعي ناتا ۽ انبار: ڀارت ۾ پٽداواري ذريعن تي بحث، “ (نئين دهلي، آڪسفورڊ يونيورسٽي پريس)

طارق رحمان، (2012)، پاڪستان جو طبقاتي ڍانچو (ڪراچي، آڪسفورڊ يونيورسٽي پريس)

اي رشيد، (2004) (سهيڙيل) پاڪستان: رياست ۽ معاشري بابت پيش منظر (لاهور، ساهي)

جي سائول، (1974) ”بينڪيتي راڄ ڪانپوءِ وارن معاشرن ۾ رياست - تنزانيا“ سوشلسٽ رجسٽر (لنڊن، 1974)

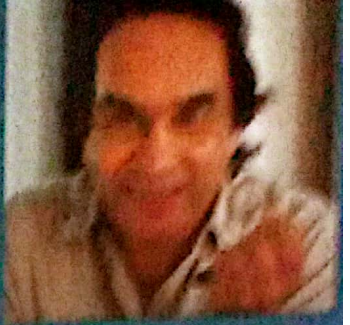
ظفر شهيد، (2007) پاڪستان ۾ مزدور تحريڪ: 1970 واري ڏهاڪي دوران ڪراچيءَ ۾ تنظيم ۽ قيادت (ڪراچي، آڪسفورڊ يونيورسٽي پريس)

عائشا صديقا، (2007) ملٽري انڪارپوريشن: پاڪستان جي فوجي معيشت اندر جهاتي (ڪراچي، آڪسفورڊ يونيورسٽي پريس)

حمزه علويءَ ڪي انٽرنيٽ تي پيٽا، 2003

(www.sacw.net/hamza_alavi)

ظفر شهيد پاڪستان ۾ مزدور تحريڪ تي پنهنجي
 پي ايڇ ڊي واسطي يونيورسٽي آف ليڊز ۾ حمزه علوي
 وٽ پڙهيو. لاٽوس ۽ سوڊان ۾ گڏيل قومن جي پناهگيرن
 بابت هاءِ ڪمشنر سان گڏ ڪم ڪرڻ کان پوءِ هن جنيرا ۾
 عالمي مزدور تنظيم (ILO) سان ڪم ڪرڻ شروع ڪيو.

ويهن سالن تائين اجرتن ۽ صنعتي ناتن جي ماهر طور ILO ۾ ڪم ڪيائين،
 تنهن بعد ڏهن سالن تائين ڪم ڪار دوران اصول ۽ حق همٿائڻ واري ڊائريڪٽر
 ڏيڻ سان گڏوگڏ مختلف ملڪن ۾ حڪومتن، مالڪن ۽ ڪارڪنن جي
 طور ڪم ڪيائين. پنهنجي عملي زندگيءَ دوران تحقيق ڪرڻ ۽ تربيت
 تنظيم جو صلاحڪار پڻ رهيو. انهن سرگرمين جي نتيجي ۾ انهيءَ
 موضوع تي سندس اٺيڪ لکڻيون سامهون آيون:

2009 ۾ آئي ايل او چڏڻ کانپوءِ ظفر شهيد، يونيورسٽي آف
 مانچسٽر ۾ عالمي پورهيت معيارن، واپار ۽ ترقي، ڪوپن هيگن بزنس
 اسڪول ۾ پڻداوار جي عالمي سلسلن ۾ پورهيت حقن، يونيورسٽي آف
 لاٽوساتي ۾ واپار ۽ اخلاقيات، عالمي پورهيت معيارن، ٻارن جي پورهئي
 ۽ ٽيورن جي عالمي تربيتي مرڪز ۾ آئي ايل او جي تاريخ ۽ سماجي
 انصاف بابت ان جي مينڊيٽ بابت وزيٽنگ ليڪچرار رهيو آهي.